

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΙΟΥΝΙΟΥ 2022

ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ματθ. δ΄ 18-23)
26 Ιουνίου 2022

«Δεῦτε ὀπίσω μου καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων»

Οἱ ἄνθρωποι ἀνάλογα μὲ τὸν προσανατολισμὸν τῆς ψυχῆς τους ἀποδέχονται τὸν Χριστὸν ἢ τὸν ἀπορρίπτουν. Ἐκεῖνο ποὺ κάνει τὴ διαφορὰ εἶναι ἡ διατήρηση τῆς ἄδολης καρδιᾶς, ἐπειδὴ αὐτὴ ἀναγνωρίζει τὸν Θεὸν «Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται».

Ἡ καρδιὰ κατὰ τοὺς Πατέρες τῆς Ἑκκλησίας εἶναι τὸ κέντρο τῆς ὑπαρξῆς τοῦ ἀνθρώπου. Ὁχι βεβαίως ἡ σωματικὴ καρδιὰ ἀλλὰ ἡ πνευματική. «Ο ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ ἔκβάλλει ἀγαθά, καὶ ὁ ποιηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ποιηροῦ θησαυροῦ ἔκβάλλει ποιηρά... ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ» (Ματθ. ιβ, 35) μᾶς πληροφορεῖ ἡ Γραφή. Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸν ἡ κάθαρση τῆς καρδίας εἶναι τὸ πρῶτο στάδιο τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ κάνει τὴν πνευματικὴ ἐκείνη πορεία ὥστε στὴν θέση τοῦ θυμοῦ νὰ ἐγκατασταθεῖ ἡ ἀγάπη, στὴ θέση τῆς ἐπιθυμίας ἡ ταπείνωση καὶ ἡ ἀνιδιοτέλεια καὶ στὴ θέση τοῦ ἄκαρπου λογισμοῦ ὁ Θεός. Ἡ ἀγάπη, ἡ ἀνιδιοτέλεια καὶ ἡ μονολόγιστη εὐχὴ τοῦ Χριστοῦ ὑπῆρξαν τὰ βιώματα τῶν Ἅγιων κάθε ἐποχῆς.

Ἐτσι, ὁ ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ ξεκαθαρίσει στὸ νοῦ του ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἡ πρώτη ἀγάπη. Ὄλα τὰ ἄλλα ἔπονται. Ἡ καθημερινότητα καὶ ἡ βιοπάλη νὰ μὴν ἀποτελοῦν τὸ κέντρο τῆς ζωῆς καὶ τῶν διαλογισμῶν ἀλλὰ μὲ βάση τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸν νὰ ἐξηγοῦνται οἱ χαρές, οἱ λύπες, ἡ καθημερινότητα, νὰ ἀντιμετωπίζονται τὰ προβλήματα. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἔχει τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ στὸ κέντρο τῆς καρδιᾶς του ἔχει ἰσορροπία καὶ δὲν διακατέχεται ἀπὸ ἄγχος ἢ πανικό. Ἡ ζωὴ του ἔχει σκοπὸ τὴν ἔνωση μὲ τὸν Θεό. Σὲ κάθε ἄλλη περίπτωση ἡ ζωὴ εἶναι ἄσκοπη καὶ αἰτία δυστυχίας καὶ ἀποπροσανατολισμοῦ. Ὄταν ὁ ἄνθρωπος βγάλει ἀπὸ τὸ κέντρο τῆς καρδιᾶς του τὸν Θεὸν τότε στρέφεται στὰ κτίσματα ἀντὶ στὸν Κτίστη καὶ δὲν βρίσκει λύτρωση στὴν ἀναζήτησή του γιατὶ ὁ ἄνθρωπος ἔχει πλασθεῖ ἀπὸ τὸν Θεό, γιὰ τὸν Θεὸν προκειμένου νὰ ζήσει μὲ τὸν Θεό. Κανένα ὑποκατάστατο δὲν γεμίζει τὸν ἄδειο χῶρο τῆς καρδιᾶς του καὶ εἶναι δυστυχισμένος. Σήμερα, δισεκατομμύρια ἄνθρωποι βρίσκουν τὴν ἰσορροπία τους μὲ ψυχοφάρμακα, χωρὶς ὅμως στὴν ούσία νὰ ἐπιλύουν τὸ πρόβλημα τῆς ψυχῆς τους, ἐπειδὴ αὐτὸν δὲν εἶναι ἀποτέλεσμα χημικῆς ἐπεμβάσεως, ἀλλὰ πνευματικῆς καταστάσεως.

Στὴν Εὐαγγελικὴ διήγηση οἱ ἀπλοὶ ψαράδες τῆς λίμνης Γενυνησαρὲτ ἀναγνώρισαν τὸν Κύριο καὶ τὸν ἀκολούθησαν. Τὸ κριτήριο ἦταν ἡ ἀπλότητα καὶ ἡ καθαρότητα τῆς καρδιᾶς τους. Τὸ κήρυγμά τους ἦταν ἔκφραση τῆς ἐμπειρίας τους ἀλλὰ καὶ τῆς ἰδιοσύστασης τοῦ χαρακτήρα τους. Δὲν ἐκήρυξαν μὲ βάσει τὴν διαλεκτικὴ ἡ ἀλλη μέθοδο ἀπόδειξης ἀλλὰ μὲ βάσει τὴν ἀπλότητα τοῦ νοῦ τους.

Κατὰ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο: «οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεὸν ἀλλὰ εὑδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας...ὅτι τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἔξελέξατο ὁ Κύριος ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνει» (Α΄Κορ. α, 21 κ.ἐ.). Ἄν ὁ Θεὸς προσεγγίζετο γνωστικῶς μόνον, τότε μόνον οἱ ἔξυπνοι αὐτοῦ τοῦ κόσμου θὰ τὸν γινώριζαν. Ὄμως ἀποζητᾶ «καρδίαν καθαρὰν καὶ πινεῦμα εὐθές» ἐπειδὴ στὶς καθαρὲς καρδιὲς ζεῖ ὁ Θεός.

Σήμερα ὁ κόσμος ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἀγίους ἐργάτες τοῦ Εὐαγγελίου. Ἡ καθαρότητα τῆς καρδιᾶς τους, τὸ ἀποστολικὸ κήρυγμά τους καὶ ἀσφαλῶς ἡ εὐδοκία τοῦ Κυρίου θὰ ἀλιεύσει καὶ πάλι τὴν ψυχὴ τοῦ κόσμου καὶ θὰ τὴν ὀδηγήσει ἀπὸ τὴν ἀμαρτίᾳ στὴν εὐθεία ὁδὸ τοῦ φωτός, τῆς ἀλήθειας καὶ τῆς ζωῆς. Αμήν.

[dkpdf-button]